

KESZI HARANGSZÓ

Budakeszi római katolikus egyházközségének kiadványa

2023. március 12.

XXI. évfolyam 11. szám

Nagyböjt 3. vasárnap
„Jöjjetek, boruljunk le, hódoljunk előtte”

Egyházközségünk hirdetése:

Március 12. nagyböjt 3. vasárnap
08:00 – +Ilona
10:00 – +Teréz
18:00 – +Erzsébet

A szentmise olvasmányai:
Kiv 17,3-7
Zsolt 94
Róm 5,1-2.5-8
Jn 4,5-42

Március 13. hétfő:
06:30 – Élő Levente és családtagjai
18:00 – Bibliaóra a hittanteremben

Március 14. kedd:
06:30 – +Magdolna
18:00 – Jelenések könyve magyarázata a hittanteremben

Március 15. szerda
06:30 – +Erzsébet

Március 16. csütörtök:
06:30 – Gyermekéért
18:15 – Szentségimádás a domonkos nővérek kápolnájában

Március 17. péntek:
Szent Patrik püspök
17:00-18:00 – Gyóntatás
18:00 – Élő Dávid
A szentmise után keresztúti ájtatosság lesz

Március 18. szombat:
16:30 – Kisgyermekes családok
18:00 – Élő Kinga, Attila és +Antal

Március 19. nagyböjt 4. vasárnap
08:00 – Élő Mónika
10:00 – +Szülők, testvérek és nagyszülők
18:00 – Rózsafűzér Társulat élő és elhunyt tagjai

Nagyböjt 5.vasárnapján országos gyűjtés a Szentföld javára

Szentmise kisgyermekes családoknak
Március 18. szombat 16:30
A KERESZTtrejtvény megfajtéseket NE hagyják otthon a gyermekek!
Akinek nem lenne meg a feladvány, a honlapról letölthető

MEGHÍVÓ
Március 16. csütörtök 19 óra
Metodista imaház
Rákóczi út 2.

A Szent Korona mérnökszemmel
Előadó:
Fabó László Pál
nyugdíjas villamosmérnök

Évekig kutatta ezt a szakrális koronázási tárgyat, objektív mérnökszemmel.

Misztika a mindennapokban?
Március 23. csütörtök 19 óra

Domonkos nővérek házában A népszerű lelkesítő szerző Paul Murray domonkos szerzetes könyvei kapcsán kerekasztal

beszélgetés imádságról, lelki életről.

Vendégeink:
Székely János
szombathelyi megyéspüspök
Jakab Szilvia
ügyvéd, a budakeszi Anyaima Közösség vezetője
Pigler Mária
domonkos nővér, filozófus
Moderátor:
Petres Lúcia
domonkos nővér, filozófus

A beszélgetés végén agapé és könyvvásár.
Részvételi szándékát itt jelezze:
kiado@domonkosnoverek.hu

„Amikor szembesülünk saját 'angyali üdvözlötünkkel' gyakran elfordulunk, mert nem tudunk zöldágra vergődni azzal, amit tőlünk kérnek.”

Széchenyi Est
Március 20. hétfő 18 óra
Prohászka Gimnázium
Németh László terem

Emberi sorsok, drámai képsorok

„Filmkészítés nekem kötelesség”
Vendégünk:

Téglásy Ferenc
író, filmrendező, operatőr, az MTV vallási műsorainak szerkesztője

Ferenc pápa katekézise: Az evangelizáció minden egyes keresztény egyházi szolgálata

Az evangelizálás szenvedélyéről kezdett sorozata hatodik katekézisében Ferenc pápa a II. Vatikáni Zsinat tanítása alapján elemezte a keresztény ember alapvető küldetését. Az *Ad gentes* (AG) zsinati határozat az Egyház missziós tevékenysége kapcsán megállapítja, amit Ferenc pápa katekézisében megerősít: a keresztény ember Krisztustól rendelt küldetése, hogy a Lélek erejében tegyen tanúságot mindenki előtt a megváltásról.

Isten zárandok népe természeténél fogva misszionárius

Múlt héten az egyháznak Jeruzsálemben tartott első zsinatát szemléltük, mely az evangelizálás témakörében a nem zsidóknak szóló örömhír hirdetését értelmezte, mert voltak, akik azt gondolták, hogy csak a zsidóknak kell hirdetni azt – kezdte beszédét a pápa. *A huszadik században a II. Vatikáni Zsinat az Egyházat „Isten zárandok népeként” mutatta be, mely „természeténél fogva misszionárius”* (AG 2). Mit is jelent ez? – kérdezte a pápa. Azt jelenti, hogy az első és az utolsó zsinat között az evangelizáció jegyében létezik egy híd, amelynek építője a Szentlélek. Ma a II. Vatikáni Zsinatot hallgatjuk meg, hogy felfedezzük: Az evangelizálás mindig *egyházi szolgálat*, soha nem magányos, soha nem elszigetelt, sem pedig individualista. Az evangelizáció mindig az ekklesiában, Isten egybehívott közösségében, az egyházban történik, prozelita térítés nélkül, mert az nem evangelizáció – emelte ki a pápa.

Az evangélium „átadás, traditio” révén halad tovább

Valójában az evangéliumot hirdető ember mindig azt adja át, amit maga is úgy kapott. Szent Pál volt az első, aki megírta ezt az első korintusi levél tizenötödik fejezetében. Az evangélium, amelyet ő hirdetett, amit a közösségek befogadtak és amelyben állhatatosan kitarítottak, ugyanaz, mint amit az apostol maga is megkapott (vö. 1Kor 15,1-3). Az ember úgy kapja a hitet, és az ember továbbadja ezt a hitet. A keresztény Üzenet átadásának ez az egyházi dinamizmus kötelező érvényű és a keresztény igehirdetés hitelességét biztosítja. Maga Pál ezt írja a galatáknak: *„De ha akár mi, akár egy mennyei angyal más evangéliumot hirdetne nektek, mint amit mi hirdettünk: átkozott legyen!”* (Gal 1,8). Ez egy szép tanítás, akár a divatos

víziókkal szemben is – tette hozzá szabadon a pápa.

Az apostoli buzgóságot az evangelizáció egyházi jellege igazolja

Az evangelizáció egyházi jellege ezért az apostoli buzgóságot igazolja. Azért szükséges ez az igazolás, mert mindig megkísért annak a lehetősége, hogy „egyedül” haladjunk tovább, különösen akkor, amikor az út nehezen járható és érezhető az elköteleződés súlya. Ugyanilyen veszélyes a kísértés, hogy könnyebb hamis-egyházi utakon járjunk, hogy átvegyük a számok és felmérések világi logikáját és hogy elképzeléseinket, programjainkat, struktúráinkat azokra a kapcsolatokra építsük, melyek valóban számítanak. Ez nem helyes, ezen egy kicsit segíteni kell, de alapvető az az erő, amelyet a Lélek ad Jézus Krisztus igazságának hirdetéséhez, az evangélium hirdetéséhez. A többi dolog másodlagos – egészítette ki a Szentatya és azt kérte, hogy lépünk be most közvetlenebbül is a II. Vatikáni Zsinat iskolájába és olvassuk újra az *Ad Gentes* határozatot, mely az Egyház missziós tevékenységéről szól.

Az Atya szeretetének a címzettje minden ember

A II. Vatikáni Zsinatnak e megnyilatkozásai teljes mértékben megőrzik értéküket korunk összetett és bonyolult összefüggéseiben is. Az *Ad Gentes*, a *Népekhez* kezdetű dokumentum arra hívja fel a figyelmünket, hogy tekintsük forrásnak az Atyaisten szeretetét, *„ki igen nagy és irgalmas jóságában szabadon megeremtett, sőt érdemeink nélkül arra hívott meg minket, hogy az élet és dicsőség közösségében legyünk vele. Ezért bőszesen árasztotta és folyamatosan árasztja isteni jószágát, úgy, hogy mindenkinek alkotója végül ’minden lesz mindenben’* (1Kor 15,28) *egyszerre gondoskodva a maga dicsőségéről és a mi boldogságunkról”* (AG2). Ez a szakasz a pápa szerint azért is alapvető fontosságú, mert azt mondja, hogy az Atya szeretetének a címzettje minden ember. Isten szeretete nem csak egy kis csoporté, hanem mindenkié. Ezt jól be kell fogadnunk a szívünkbe és az elménkbe is, hogy az Úr senkit sem zár ki a szeretetéből. Ez a szeretet minden embert érint, minden férfit és minden nőt elér az Isten Fiának,

Jézusnak, az üdvösség Közvetítőjének és Megváltónknak a szeretete (AG 3), ami a Szentlélek küldetésén és működésén keresztül tevékenyen hat mind a megkeresztelt, mind a meg nem keresztelt emberben.

Isten zárandok és evangelizáló népében nincsenek aktív és passzív tagok

A zsinat továbbá emlékeztet az Egyház kötelességére, hogy folytassa tovább Krisztus küldetését, aki az evangélium hirdetésére kapott küldetést a szegényekhez, ahogy az *Ad gentes* határozat tanítja: *„Az Egyház küldetése tehát áltál valósul meg, hogy – Krisztus parancsának engedelmeskedve s a Szentlélek kegyelme és szeretete hatására – megjelenik minden ember, még a nemzetek körében is, hogy élete példájával és az igehirdetéssel, a szentségekkel és a kegyelem többi eszközével mindenkit elvezessen Krisztus hitére, szabadságára és békéjére, hogy így nyitva álljon mindenki számára a szabad és biztos út a krisztusi misztériumban való teljes részesedéshez”* (AG, 5). Ha hűséges marad ehhez az „úthoz”, akkor az Egyház küldetése „az isteni terv megnyilvánulásaként és annak megvalósításaként jelenik meg a világban és a történelemben” (AG, 9). A zsinat tanítása abban is segít nekünk, hogy megértsük az egyes misszionárius-tanítványok apostoli buzgóságának egyházi értelmét. Az apostoli buzgóság nem egyfajta föllelkesülés, hanem valami más, ez Isten kegyelme, amelyet őrizni kell. Jól kell ezt értenünk, mert Isten zárandok és evangelizáló népében nincsenek aktív és passzív tagok, ahol egyesek prédikálnak és mások pedig hallgatnak. Nem! – szögezte le a pápa és az *Evangélii Gaudium* kezdetű apostoli buzdításából idézett: *„Minden megkeresztelt személy az egyházban betöltött szerepétől függetlenül aktív evangelizáló személy”*. A megkeresztelt ember, ha nem evangelizál és nem tesz tanúságot a keresztségben kapott hitéről, akkor az nem jó keresztény – jelentette ki a pápa.

A megkapott keresztség jegyében mindenki részt vesz az Egyház küldetésében, ami részesedés Krisztus királyi, papi és prófétai küldetésében. Ez a küldetés mindenütt ugyanaz és állandó, még ha megvalósítása a különféle körülmények között más és más lehet